

“

หลวงพ่อดัดปากน้ำ ท่านให้หัด
คำนวณจากง่ายไปหายากก่อน คือพอ
ฝนหยุดตกใหม่ๆ หลวงพ่อท่านก็สั่งทุก
คนในโรงงานทำวิชาว่า ‘ลูกเอ๋ย ไป
คำนวณดูซิ เมื่อคืนที่ฝนตกนะ มันทกก็
เม็ด’...

”

เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รายการ “โรงเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยา” ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระ
ราชภาวนาวิสุทธิ “คุณครูไม่ใหญ่” เริ่มออกอากาศผ่าน
ดาวเทียมสู่ “จานดาวธรรม” จากห้องส่ง “บ้านแก้วเรือน
ทอง” ของคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ณ สภาธรรมกายสากล พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ใช้จาน
ดาวธรรมอาราธนาทางอากาศนิมนต์พระภิกษุ สามเณร จาก
ทั่วโลกมาร่วมงาน “วันคุ้มครองโลก ๒๒ เมษายน

พ.ศ. ๒๕๔๗” และเชิญชวน “ลูกพระราช” รวมทั้ง
กัลยาณมิตร และสาธุชนมาร่วมงานบุญใหญ่ครั้งนี้ พวกเรา
ตื่นเต้นกันมาก เพราะนอกจากได้บุญจากการเลี้ยงพระที่ได้
รับนิมนต์มาโดยวิธีพิเศษแล้ว ยังจะได้บุญใหญ่จากการหล่อ
องค์พระธรรมกาย ๓๐๐,๐๐๐ องค์ ประดิษฐานบนยอดโดม
“อาคารภavana ๖๐ ปี พระราชภาวนาวิสุทธิ” อีกด้วย

เมื่อถึงวันงานปรากฏว่า มีพระภิกษุสามเณรมามากมาย
เกินคาด จากทุกภาคของประเทศ รวมทั้งมาจากต่างประเทศ
ด้วย เก้าอี้ซึ่งเตรียมไว้สำหรับต้อนรับพระคุณเจ้า จำนวน
๑๐,๐๐๐ ที่ ไม่เพียงพอ ต้องล่ำเลียงจากที่เก็บมาเพิ่มเป็น
ระยะๆ ภาคเช้าที่นั่งในสมาธิธรรมกายสากลชั้น ๒ ซึ่งจุดนี้ได้
ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน เต็มหมด ยังมีอีกไม่น้อยที่ระหว่าง
พิธีภาคเช้าได้ปลีกตัวไปเดินชมวัด ส่วนชั้น ๑ ซึ่งจัดไว้เป็นที่
จอดรถยนต์ส่วนตัวเต็มหมด จนต้องหาที่จอดไปทั่ววัด
ปรากฏการณ์ที่มีคนมามากมายเกินคาดหมายนี้ เกิดบ่อย
ครั้งจนพวกเราเริ่มเชี่ยวชาญในการปรับแผนรองรับ
สถานการณ์มากขึ้นๆ เป็นลำดับ แรกๆ ก็มีปัญหายู่ว่าจะ
คำนวณจำนวนพระ จำนวนคนด้วยวิธีใดจึงจะจัดอาหาร จัด
สถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ รองรับได้ทั้งหมด แต่ในที่สุดก็ค้น
พบวิธีการคำนวณจนได้ ทำให้คำอธิษฐานของคุณยาย
อาจารย์ที่ว่า “คนมาวัดร้อยก็ให้เลี้ยงได้ทั้งร้อย คนมาวัด
ล้านก็ให้เลี้ยงได้ทั้งล้าน” สมฤทธิ์ผลอย่างงดงาม

วันนั้นทุกรูปทุกคนที่มาอยู่ในงาน วันคุ้มครองโลก ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบรรจบครบพอดีกับวันคล้ายวันเกิดครบอายุ ๖๐ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชภาวนาวิสุทธิ ต่างปลื้มอกปลื้มใจ อิ่มบุญไปทั่วหน้า สัมกับวาทีธรรมประจำใจว่า “สามแสนองค์ สามแสนปลื้ม ลื้มไม่ลง คงไม่ลื้ม”

ในเรื่องความสามารถพิเศษในการคำนวณนี้ มีอยู่เรื่องหนึ่งที่คุณยายอาจารย์เล่าให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อฟัง ราวกับว่าเรื่องการคำนวณนั้นเป็นเรื่องง่ายระดับบทเรียนบทต้นๆ ของผู้ศึกษาวิชาธรรมกายทีเดียว

“คุณยายเล่าว่า ‘เมื่อไปถึงหลวงพ่อดัดปากน้ำใหม่ๆ หลวงพ่อท่านก็สอนให้ยายกับพวกในโรงงานทำวิชาหัตถ์ หัตถ์คำนวณ’

หลวงพ่อรู้มาก่อนแล้วว่าคุณยายไม่เคยเรียนหนังสือ ก็เลยสงสัยทะเล่กลางปล้องถามท่านว่า “ยายอ่านหนังสือไม่ออก แล้วยายคำนวณได้อย่างไร”

แต่คุณยายยืนยันขันแข็ง บอกว่า “ได้ ยายคำนวณได้”

หลวงพ่อก็ไม่หายสงสัยก็ถามอีกว่า “ยายคำนวณอะไร”

คุณยายตอบว่า “คำนวณเม็ดฝน”

คุณยายเห็นหลวงพ่อยิ่งไป ท่านก็เล่าต่อว่า “หลวงพ่อดัดปากน้ำ ท่านให้หัตถ์คำนวณจากง่ายไปหายากก่อน คือพอ

ฝนหยุดตกใหม่ๆ หลวงพ่อท่านก็สั่งทุกคนในโรงงานทำ
วิชาว่า ‘ลูกเอ๋ยไปคำนวณดูซิ เมื่อกันนี้ที่ฝนตกนะ มันตกกี่เม็ด’

“ที่แรก ยายก็ยังไม่ว่าจะคำนวณได้อย่างไร แต่ยายก็
วางใจนิ่งๆ ลงไปที่ศูนย์กลางกาย เต็มองค์พระในตัวก็ผุด
ขึ้นมาเป็นสายๆ องค์พระขยายโตขึ้นไปตามลำดับๆ แล้วไม่
นานก็มีวิธีนับผุดเกิดขึ้นมาในใจทีเดียว...”

“พอนับเม็ดฝนหลังฝนตกช้านาญแล้ว หลวงพ่อวัด
ปากน้ำท่านก็ใช้ให้คำนวณอีก เทียนนี้ให้ไปคำนวณว่า ตลอด
๗ วัน ตลอดเดือน ตลอดพรรษาปีนี้ ฝนตกในเมืองไทยกี่เม็ด
พอคำนวณช้านาญแล้ว หนักๆ เข้า หลวงพ่อท่านก็ใช้ให้ไป
คำนวณว่า ปีนี้ทั้งโลกฝนตกลงมาเท่าไร มีกี่เม็ด”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อบัณฑิตซีโหวเห็นพวกเรานั่งฟังหน้า
เป๋อเหรอ คงกลัวว่าพวกเราจะฟังเพียงผ่านๆ แล้วไปเข้าใจ
เอาเองว่าเรื่องที่เล่าเป็นนิทานปรัมปราแบบอุปมาอุปไมย ไม่
ต้องเชื่อถืออะไรมากนัก ท่านจึงยังเสียงจริงจิงว่า

“นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่คุณยายเล่าถึงการฝึกลูกศิษย์ของพระ
เดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำฯ ขอให้พวกเรานั่งสมาธิกันให้
มากๆ ให้ได้เข้าถึงธรรมกายเสียก่อน จะมีเรื่องสนุกๆ ให้เห็น
เองอีกมาก สนุกขนาดคอมพิวเตอร์นี้ โยนลงแข่งลงถังขยะได้
เลย ไม่ต้องเสียเวลาไปใช้มัน...เข้าไปเปล่าๆ”

เสียงเล่าลือเกี่ยวกับคุณวิเศษของเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่
คนรุ่นใหม่กำลังชื่นชมกันนักหนานั้น ในความรู้สึกของคุณ
ยายท่านเห็นเป็นอย่างไร พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตชีโว
เล่าให้ฟังว่า

“เวลาพวกลูกศิษย์วัดจับกลุ่มคุยกันถึงเรื่องเครื่อง
คอมพิวเตอร์ แล้วคุณยายเดินผ่านมาได้ยินเข้า ครั้งแรกท่าน
ก็ไม่ขัดคออะไร หยุดฟังพวกเราชื่นชมบรรยายสรรพคุณ
คอมพิวเตอร์ ว่ามันคำนวณได้รวดเร็วราวกับของวิเศษอย่าง
นั้นอย่างนี้ แต่ครูเดียวท่านก็หัวเราะ แล้วพูดสั้นๆ ว่า

‘นี่ไปเอาเรื่องเศษเหล็กมาคุยกันอีกแล้ว’... แล้วท่าน
ก็เดินตัวปลิวเข้าครัวไป...”

วันอาทิตย์ที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ณ สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก) วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี